

دکتر پزشکیان ضمن تأکید بر بی‌اعتمادی مردم به آمریکا:

به برکت روند دیپلماسی مقتدرانه رژیم اسرائیل وادار به آتش بس شد

رئیس‌جمهور در دیدار با آقای عاصم منیر، فرمانده ارتش پاکستان، ضمن قدردانی از نقش‌آفرینی مؤثر مقامات پاکستانی، با اشاره به توطئه‌های رژیم صهیونیستی برای ایجاد شکاف میان کشورهای اسلامی و تجاوز جنایتکارانه و غیرقانونی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه کشورمان، اظهار کرد: آمریکا در این نازاعه پیروز نخواهد بود و این کشورهای منطقه و جهان هستند که متحمل خسارات جدی خواهند شد، در حالی که رژیم صهیونیستی تنها در پی تحقق مطامع خود است. دکتر پزشکیان همچنین با اشاره به بی‌اعتمادی مردم ایران نسبت به آمریکا به دلیل نقض مکرر تعهدات، حملات در حین مذاکرات و ترور مسئولان تأکید کرد: آمریکا و اسرائیل تصور می‌کردند با جنگ علیه کشورمان ظرف مدت کوتاهی می‌توانند ما را به تسلیم وادار نمایند اما حضور مردم و دفاع جانانه رزمندگان نشان داد که ملت قهرمان، لشکریان و نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران را نمی‌توان به تسلیم وادار کرد.رئیس دولت چهاردهم با اشاره به رهنمودهای رهبر معظم انقلاب پس از شهادت حضرت آیت‌الله العظمی خاتمه‌ای خاطرنشان کرد: حضور مردم و رهبری و هدایت‌های معظم‌له دلگرمی بزرگی برای دولت‌در جهت‌ادامه کار، گفت‌وگو‌ها تعیین سیاست‌های پیش‌رو بوده است.دکتر پزشکیان ابراز امیدواری کرد با روند موجود، بتوان با عزت مشکلات را مرتفع واز این مرحله باسربلندی خارج شد. وی افزود: امروز به برکت روند دیپلماسی مقتدرانه، رژیم اسرائیل وادار به اعلام آتش‌بس شد و در لبنان حق تجاوز به حزب‌الله و دیگر جبهه‌ها را ندارد.

■ ■ ■

گذر موقت با مجوز ایران

پس از فشار جمهوری اسلامی ایران بر آمریکایی‌ها مبنی بر این‌که تا زمانی‌که لبنان در توافق آتش‌بس گنجانده نشود، به محاصره تنگه هرمز ادامه خواهد داد، دولت آمریکا و رژیم صهیونیستی به شرایط ایران تن دادند.

پس از اجرایی شدن شرط ایران در لبنان وزیر خارجه کشورمان در ایکس اعلام کرد: درپی اعلام آتش‌بس در لبنان، عبور و مرور تمامی کشتی‌های تجاری از طریق تنگه هرمز برای باقیمانده دوره آتش‌بس به‌طور کامل آزاد اعلام می‌شود.سید عباس عراقچی تأکید کرد: این تردد باید در مسیر همانگشده و از پیش اعلام‌شده توسط سازمان بنادر و دریانوردی جمهوری اسلامی ایران انجام‌گیرد.از سوی دیگر، نایب‌رئیس کمیسوین امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس در ایکس نوشت: فقط برخی کشتی‌های تجاری به شرط پرداخت عوارض اجازه عبور از تنگه هرمز را دارند. سید محمود نبویان اعلام کرد: عقب‌نشینی رژیم شرور آمریکا و پذیرش آتش‌بس درلبنان، به‌برخی کشتی‌های تجاری‌با‌اخذ عوارض، اجازه عبور از تنگه هرمز داده خواهد شد.

■ ■ ■

یادبود مرد دیپلماسی در مسجد الغدیر

عصر دیروز (۲۸ فروردین ۱۴۰۵) تقاطع خیابان‌های پرت‌ردیلوار میرداماد تهران، شاهد حضور گسترده افشار مختلف مردم و چهره‌های سرشناس کشور بود که برای شرکت در مراسم گرامیداشت شهید سیدکمال خزاری، راهی مسجد الغدیر شده بودند. مراسم رأس ساعت مقرر با تلاوت آیاتی از کلام‌الله مجید آغاز شد. شبستان بزرگ مسجد الغدیر، مملو از جمعیتی بود که برای ادای احترام به مقام شامخ این شهید و‌الامقام‌گرد هم آمده بودند. فضاسازی مسجد، اتمسفری آکنده از معنویت و حزن را به وجود آورده بود. صدای نوحه‌خوانی و مرثیه‌سرایی مداحان اهل بیت در فضای شبستان طنین‌انداز بود و حاضران باقرانت فاتحه‌وادای احترام، یاد و خاطره ایناگرگی‌های این شهید را گرمی داشتند. آنچه در این رویداد بیش از پیش جلب توجه می‌کرد، تنوع طیف‌های حاضر در مراسم بود؛ از شهروندان عادی و خانواده‌های معظم شهدا و ایناگران گرفته تا مدیران اجرایی و شخصیت‌های شناخته‌شده. دوربین‌های خبری و عکاسان حاضر در حیاط و ورودی شبستان، ورود چهره‌های متعدد سیاسی و فرهنگی را ثبت کردند. براساس مشاهدات، در میان جمعیت حاضر نام‌ها و چهره‌های نام‌آشنایی همچون دکتر محمدحسین صفار هرندی و محسن زنگنه به چشم می‌خورد.

مریم شریف‌زاده گروه سیاسی

دردوده‌گذشته رویکردهای متنوعی از سوی آمریکا در قبال ایران مورد آزمون قرار گرفته که دامنه آن از فشارهای سیاسی و تحریمی تا رویکردهای مبتنی بر افزایش تنش‌های منطقه‌ای و جنگ را دربرمی‌گیرد. مرور این روند‌ها، به‌ویژه در نگاه برخی تحلیلگران، حاکی از آن است که مجموعه این اقدامات نتوانسته به نتایج مورد انتظار طراحان آن دست یابد و در مقابل، درک تازه‌ای از ظرفیت‌ها، توانمندی‌ها و نقش منطقه‌ای ایران شکل گرفته‌است.

به باور این گروه از تحلیلگران، همین ارزیابی‌های جدید سبب شده تلاش‌هایی برای بازگشت به مسیر گفت‌وگو و دیپلماسی دوباره مطرح شود؛ مسیری که البته از منظر ایران نیازمند توجه به تجربه‌های گذشته، بایبندی به اصول اعلام‌شده و رعایت خطوط قرمز دیپلماتیک است.

در چنین فضایی، تحولات ماه‌های اخیر نیز بار دیگر ابعاد تازه‌ای از تعامل میان دیپلماسی، بازدارندگی و پویایی‌های منطقه‌ای را برجسته کرده‌است. گفت‌وگوی پیش‌رو با منوچهر متکی نماینده مجلس شورای اسلامی و دیپلمات پیشین تلاش می‌کند با تکیه بر داده‌های همین دوره، ارزیابی واقعی از روند‌های طی شده، چالش‌های رویکردهای گذشته و چشم‌انداز احتمالی تحولات را مرور کند.

متن کامل این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانیم:

■ با توجه به تحولات چند ماه گذشته و به‌طور خاص جنگ رمضان و آتس‌بسی که ترامپ به آن تاد، ارزیابی شما از عملکرد آمریکا در دو عرصه نظامی و دیپلماسی در مواجهه با ایران چیست؟

آنچه در یک و نیم سال گذشته شاهد بودیم به‌خوبی نشان داد که آمریکایی‌ها نه‌مردمیدان جنگ هستند،نه‌توان‌لایم‌برای دیپلماسی مدرن را دارند. آنها هنوز در قرن بیستم سیر می‌کنند و دیپلماسی را از طریق بی-۵۲ و ناوهای هواییما برشان پیگیری می‌کنند.لذا به نتیجه نمی‌رسند. آمریکایی‌ها نیازمند آنند که دیپلماسی مدرن و مذاکرات به سبک قرن بیست ویکم را یاد بگیرند. برای رسیدن به این سطح از درک و دریافت لازم است به عملکرد خود در ۲۶ سال گذشته قرن جدیدنگاهی بیندازند.

آمریکایی‌ها در اسلام‌آباد بار دیگر چوپان دروغگو بودن خود را به نمایش گذاشتند. آنها در دودور مذاکرات قبلی درخواست مذاکره کردند اما در میانه مذاکرات، جنگ ۱۲ روزه و سپس جنگ رمضان را به راه انداختند. این نشان می‌دهد که آنها حتی دید میان‌مدت روشن و عاقلانه‌ای نسبت به تبعات رفتار و اقدامات خود ندارند. آمریکایی‌ها در اسلام‌آباد، دست کم ابتدا پذیرفتند براساس

 یادداشت
<i>امیر سرنیتس علیرضا الهامی</i> فرمانده فراگاه مشترک پدافند هوایی کشور

ارتش، سیر استوار میهن در طوفان‌های سخت

امسال سالروز ارتش جمهوری اسلامی ایران را در حالی پشت سر گذاشتیم که میهن عزیزمان در میانه آزمون‌های سخت و نبرد‌های سرنوشت‌ساز قرار دارد. در روزهایی که

 یادداشت
<i>مهدی فضائلی</i> کارشناس مسائل سیاسی

«آن» ملت ایران

این، نه یک یادداشت روان‌شناسی است و نه یک یادداشت فلسفی امامی‌خواهم از هر دو علم، مفهومی را عاریه بگیرم تا شرایط امروز خود را بهتر درک کنیم و بدانیم کجای تاریخ ایستاده‌ایم. در روان‌شناسی اگزیستانسیال، مفهوم جالبی وجود دارد به‌نام «موقعیت مرزی». از نگاه صاحب‌نظران این رشته، «تجربه‌های مرزی یعنی مواجهه‌هایی که ما را از روزمرگی بیرون می‌کشند و با هستی‌عریان‌مان روبه‌رو می‌کنند.» کارل یاسپرس، روان‌پزشک آلمانی و‌مشاهیر این‌نظریه «این لحظات را نقطه آغاز خود آگاهی و رشد می‌داند.» «از نگاه روان‌شناسی اگزیستانسیال، به‌جای فرار از این شرایط، باید با آغوش باز به استقبال‌شان برویم؛ و تنها این‌گونه است که معنا و هویت واقعی ما شکل می‌گیرد.»

و بالاخره این‌که «موقعیت‌های مرزی در فلسفه وجودی، پلی هستند بین نیستی و خودشدن؛ جایی‌که فرد دیگر تکرار نیست بلکه انتخاب است.» بر دقت در گزاره‌های فوق می‌توان دریافت، همان‌طور که برای یک فرد موقعیت‌های مرزی پیش می‌آید و او با «هستی‌عریان» خود با شخصیت واقعی خود مواجه و آشنا می‌شود، برای یک ملت نیز ممکن است چنین شرایط و موقعیت‌هایی پیش بیاید. بی‌شک، روزها و هفته‌هایی که در حال سپری‌کردن‌شان هستیم اگر مهم‌ترین مقطع بعد از پیروزی انقلاب اسلامی نباشد قطعاً یکی از مهم‌ترین موقعیت‌های مرزی است که ملت ایران در آن قرار گرفته است. لذا دیگر نمی‌تواند رفتار گذشته را تکرار کند. با استقبال از این شرایط است که هویت واقعی ما آشکار می‌شود و به نظر امروز همه دنیا در حال تماشای شخصیت واقعی ملت ایران هستند. شخصیتی مستحکم و قوام‌یافته، با بلوغ فکری، سیاسی و معرفتی متعالی و به تعبیر بسیار معنا دار رهبر شهیدمان «مبعوث» از ناحیه خداوند.

مقطع کنونی را به قول فلاسفه، می‌توان «آن» ملت ایران نیز ارزیابی کرد.

«آن» به‌طور خلاصه و ساده یعنی «پایان گذشته و آغاز آینده». این هفته‌ها به‌درستی درباره تجلی واقعیت درونی و «آن» ملت بزرگ ایران زیاد صحبت شده و همچنان باید درباره آن گفت و شنید و سرود و خواند

منوچهر متکی در گفت‌وگو با روزنامه «جام جم»:

آمریکا در موضوع هسته‌ای اهلیت ندارد و صرفاً به دنبال پیشبرد اهداف خود است

هسته‌ای نباید موضوع مذاکرات باشد

دنبال پیشبرد اهداف خاص خود است. بنابراین به نظر من اتمام حجت با آمریکا صورت گرفته و آنها در مسیری قرار گرفته‌اند که نه راه پیش دارند و نه راه پس.

■ با وجود انواع ژست‌های آمریکایی‌ها از جمله تهدید به حمله مجدد یا محاصره دریایی، پیام و پیغام‌های آمریکا و متحدانش حکایت از نیاز آمریکا از فاز جنگ به دیپلماسی است. حتی به فرض آن‌که این نیاز مقطعی و تاکتیکی باشد به هر حال چنین مسأله‌ای مشهود است. این عقب‌نشینی چطور حاصل شده است؟

آمریکایی‌ها در جنگ رمضان با وجود آن همه عده و عده و تدارک گسترده و بی‌سابقه

این روز عزیز فرصت مغتنمی است تا مراتب سیاس خود را از فرماندهان و سربازان دلاوری که در جبهه‌های نبرد اخیر، با ایمان راسخ و اراده‌ای پولادین، پاسخ دشمن را با قدرت دادند و نشان دادند که تمامیت ارضی این سرزمین، خط قرمز غیرت آنهاست ابراز داریم. ارتش جمهوری اسلامی ایران در مسیر تدابیر امامین انقلاب و با پیروی از فرامین حضرت آیت‌الله سیدمجتبی حسینی خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی و فرمانده کل قوا و با تکیه بر توانمندی‌های بومی، دانش روز

سایه تهدید بر آسمان ایران سنگینی می‌کرد، ایستادگی بی‌باکانه و اقتدار بی‌چون و چرا در مرزهای زمینی، هوایی و دریایی نشان داد ارتش جمهوری اسلامی ایران سپر استوار میهن در طوفان‌های سخت است.

در ۲۹ فروردین (روز ارتش) به یاد شهدای قهرمانی هستیم که هسته‌ای داشته باشیم چراکه اگر آنها می‌خواستند از خواب بی‌اطلاعی نسبت به عزم ایران که به دنبال سلاح هسته‌ای نیست بیدار شوند، طی این ۲۳ سال بیدار می‌شدند یا اگر می‌توانستند ادعای خود را اثبات کنند، تاکنون این کار را انجام داده بودند. این نشان می‌دهد که آمریکا در موضوع هسته‌ای اهلیت ندارد و صرفاً سایه تهدید بر آسمان ایران سنگینی می‌کرد، ایستادگی بی‌باکانه و اقتدار بی‌چون و چرا در مرزهای زمینی، هوایی و دریایی نشان داد ارتش جمهوری اسلامی ایران سپر استوار میهن در طوفان‌های سخت است.

اما یک واقعیت مهم دیگر را هم نباید نادیده گرفت و آن این‌که این همه شکوه و عظمت، به خودی خود و بی‌مقدمه به وجود نیامده‌است. به نقشه چند هزارساله ایران نگاه کنید! چگونه ایران فرهنگی (فیل)، به ایران سیاسی (شیر) و سپس به ایران جغرافیایی (گره) تبدیل شد؟ آیا می‌توان سهم و نقش پادشاهان بی‌کفایت به‌خصوص در دوران قاجار و پهلوی را نادیده گرفت؟ هرگز! بنابراین، در سلحشوری و استحکام و رشدیافتگی خیره‌کننده امروز ملت بزرگ ایران نیز نمی‌توان نقش رهبران مومن، شجاع، حکیم و ایران‌دوست، به‌خصوص بنیانگذار فقید انقلاب اسلامی و رهبر و امام شهید را نادیده بگیریم. آری، این مردم را خمینی کبیر و خامنه‌ای کبیر، آماده بعثت کردند! آری، خون امام شهیدمان ملت بزرگ ایران را برای انقطاع از گذشته و آغاز آینده متفاوت، آماده کرد. طلوع «دوران جدید عالم» که خامنه‌ای کبیر و شهیدنوید آن رامی‌داد، امروز دارد خود را نشان می‌دهد و سهم ایران عزیز در این دوران، برخلاف گذشته، سهمی درخور شأن ملت متمدن و با فرهنگ ایران خواهد بود. برای رسیدن به این آینده و تحقق ایران قوی و احیای عظمت ایران، همچنان باید مقاومت کرد و چهار توصیه خلف صالح خامنه‌ای شهید و رهبر معظم انقلاب اسلامی، در اولین پیام‌شان به ملت ایران در ۱۲ اسفند راهمورا مدنظر داشته باشیم. «این را بدانید: اگر قدرت شما [مردم] در صحنه ظاهر نشود، نه رهبری و نه هیچ‌یک از دستگاه‌های مختلف که شان واقعی آنها خدمت به مردم است، کارایی لازم را نخواهند داشت. برای این‌که این معنا بهتر صورت تحقق پیدا کند؛ اولاً باید به یاد خداوند تبارک و تعالی و توکل بر حضرت‌شان و توسل به انوار طیبه معصومین (صلوات الله علیهم اجمعین)، چون اکسیر اعظم و کبریت احمری نگریسته شود.... ثانیاً باید بر وحدت بین آحاد و افشار ملت که معمولاً در مواقع مضیقّه نمود خاصی پیدا می‌کند، خدشه‌ای وارد نشود. این امر با صرف‌نظر کردن از نقاط مورد اختلاف تحصیل خواهد شد. ثالثاً باید حضور مؤثر در صحنه حفظ شود. رابعاً از کمک و یاری یکدیگر فروگذار نکنید.»

یادداشت

دکتر اشیر زابلی زاده کارشناس مسائل سیاسی

مقایسه یک تمدن با دولت‌های بی‌ریشه

در روزهایی که گزارش‌های میدانی و رسانه‌ای از «آتش‌بسی بسیار شکننده» سخن می‌گویند و همزمان خبرهایی چون محاصره دریایی، آرایش عملیاتی ناوهای آمریکایی و کاهش تردد در تنگه هرمز شنیده می‌شود، تصویر روشنی از یک وضعیت خاص شکل می‌گیرد؛ وضعیتی که در ادبیات راهبردی می‌توان آن را «آماده‌سازی جنگ زیر پوشش آتش‌بس» دانست. به‌عبارت دیگر، اگرچه از توقف درگیری سخن گفته می‌شود اما در میدان، همه مؤلفه‌ها از نزدیک شدن به یک فاز جدید از جنگ حکایت دارد. چنین شرایطی در بسیاری از نقاط جهان معمولاً با گسترش هراس، بی‌ثباتی روانی و میل به گریز همراه است اما تجربه ایران در جنگ رمضان، بار دیگر نشان داد این قاعده، برای جامعه‌ای با ریشه‌های عمیق تاریخی و فرهنگی الزاماً صادق نیست. برای فهم این تفاوت، می‌توان رفتار جامعه ایرانی را در چارچوب رابطه «هراس، تطبیق و تعادل» تحلیل کرد. در نقطه آغاز، طبیعی بود که نشانه‌های ورود به فاز پیش از جنگ، زمینه شکل‌گیری «هراس» را فراهم کند اما آنچه رخ داد، تبدیل این هراس بالقوه به «هوشیاری جمعی» بود. جامعه ایرانی، به‌جای فرو رفتن در اضطراب فلج‌کننده، با درکی واقع‌بینانه از ماهیت تهدید، خود را برای مواجهه با آن آماده کرد. این همان نقطه‌ای است که هراس، به‌جای آن که جامعه را متوقف کند، به آگاهی و انسجام تبدیل می‌شود. با عبور از این مرحله، جامعه به سرعت وارد «تطبیق» شد اما این تطبیق، نه از جنس عادت به فشار بلکه از نوعی «تطبیق فعال و مقاومتی» بود. مردم نه تنها از صحنه کنار نرفتند بلکه با حضور شبانه در میدان و خیابان‌ها، حمایت از کشور و حفظ انسجام اجتماعی، نشان دادند که شرایط جنگی را پذیرفته‌اند اما در برابر آن منفعل نشده‌اند. این رفتار، نقطه تمایز اساسی جامعه ایرانی با بسیاری از جوامع دیگر است؛ جایی که باید کمی دقیق‌تر به تفاوت ریشه‌ای میان ایران و برخی کشورهایی که امروز در صف فشار و تهدید قرار دارند نگاه کرد. آنچه برای بسیاری از تحلیلگران محل تأمل است، این است که برخی از قدرت‌هایی که خود را مدعی نظم‌دهی به منطقه معرفی می‌کنند، از اساس بر پایه‌های تاریخی و هویتی متفاوتی شکل گرفته‌اند. کشورهایی که تاریخ شکل‌گیری آنها به چند دهه یا چند قرن اخیر بازمی‌گردد و مسیر پیدایش‌شان با جابه‌جایی‌های گسترده جمعیتی، درگیری‌های خونین یا مداخلات خارجی همراه بوده، طبیعتاً الگوی متفاوتی از مواجهه با بحران دارند. در مقابل، ایران صرفاً یک واحد سیاسی نو ظهور نیست بلکه یک تمدن دیرپا با حافظه تاریخی عمیق است؛ تمدنی که در طول ۷۰۰۰ سال از هجوم‌ها و بحران‌های متعدد عبور کرده و هربار خود را بازسازی کرده است. همین تفاوت بنیادین است که در لحظه بحران، خود را در رفتار اجتماعی نشان می‌دهد: در بسیاری از نقاط جهان، جنگ به خروج مردم از صحنه، ترک خانه و گریز از آینده می‌انجامد اما در ایران، واکنش معکوس شکل

متوجه شدند که ایران ونزوئلا و سوریه نیست و از حیث توان نظامی و انسجام ساختار سیاسی هم‌اوردی شکست‌ناپذیر است. بنابراین در مواجهه ۴۰ روزه‌شان با ما بار دیگر به خوبی دریافتند که مرد این میدان نیستند و توان کسب پیروزی ندارند. آنها در تحقق هیچ‌یک از اهداف اعلامی خود مثل تغییر نظام و ایجاد شورش یا به دست آوردن اورانیوم غنی شده در اصفهان ناکام ماندند. عملیاتی که در جنوب اصفهان داشتند و با افتضاح به شکست کامل انجامید، آخرین گامی بود که در این عرصه برداشتند. برخی گفتند یک طیس دیگر رخ داده اما به‌نظر من ماجرای اصفهان چیزی فراتر و بزرگ‌تر از طیس بود. بنابراین روشن است که آمریکایی‌ها در عرصه نظامی موفق نیستند و در عرصه دیپلماسی نیز با رویکردی که در دور اول مذاکرات در اسلام‌آباد اتخاذ کردند مردود شدند. در این میان آقای ونس نیز به نوعی در موقعیتی قرار گرفت که مأموریتی شکست خورده را تجربه کند تا در آینده سیاسی خود نیز با محدودیت مواجه شود. آمریکایی‌ها پس از دو مرحله اکنون به برخی اقدامات ایدئلی و نمایشی از جمله تلاش برای عبور ناوچه‌های‌شان از تنگه هرمز روی آورده‌اند تا نشان دهند همچنان قادر به اقدام هستند اما نیروی دریایی ما با اخطار قاطع، آنها را وادار به عقب‌نشینی کرد تا باز هم شکست دیگری در کارنامه‌شان ثبت شود.

■ با توجه به تجربیات سابق در مورد بی‌تعهدی آمریکا و استفاده از فریب مذاکره برای تدارک حمله، رویکرد ما در مواجهه با اقدامات دیپلماتیک طرف مقابل چگونه باید باشد؟

قطعاً باید هر نوع تحرک دیپلماتیک را با فرض فریبکاری آمریکا ارزیابی کرد و ورود به صحنه دیپلماسی با حفظ و ارتقای آمادگی نیروهای مسلح و امنیتی ما باشد تا در صورت هرگونه تکرار خطای آمریکا، پاسخی کوبنده‌تر و دردناک‌تر به متخاصمان داده شود. به‌طور مشخص در دو عرصه امنیتی نباید اقدامات ما متوقف شود. نخست مقابله با تنج به طلبانی که در شمال عراق به عنوان مزدوران آمریکا تجمع کرده‌اند و قصد تعرض به مرزهای کشور را دارند. مقابله با آنها باید با قاطعیت ادامه یابد و این موضوع اساساً ارتباطی به آمریکا ندارد. به‌خصوص که ترامپ به روشنی اذعان کرد که به اینها سلاح و امکانات داده است. موضوع دیگر، ادامه حمایت با تمام قوا از محور مقاومت به‌خصوص با تمرکز بر برادران حزب‌الله در لبنان است تا توان آنها برای پاسخگویی متناسب به جنایات رژیم صهیونیستی کاملاً حفظ شود.

و روحیه جهادی، با حفظ هوشیاری و آمادگی‌های رزمی، خود را مدافع جان برفک امنیت و آرامش ملت ایران دانسته و بر شعار «ارتش فدای ملت، ملت پناه ارتش» وفادار است. در این طریق نورانی که مزین و متبرک به خون پاک فرمانده عظیم‌الشان و قائد بزرگ امت اسلامی و صدها هزار شهید انقلاب اسلامی است، با عزمی راسخ، چشمانی بیدار، اراده‌ای آهنین و دستانی بر ماشه، آماده مقابله با هرگونه تهدید و تجاوز دشمنان بوده و تا آخرین نفس بر میثاق خود پایبند هستیم.

می‌گیرد. در این مقطع، نه تنها موجی از مهاجرت و گریز شکل نگرفت بلکه شاهد پدیده‌ای معکوس بودیم. مردم در داخل کشور با حضور در خیابان‌ها و حمایت از حاکمیت، ایستادگی خود را نشان دادند. ایرانیان خارج از کشور نیز پایه وطن‌بازشنند تا در کنار مردم باشند، یا در میدان رسانه، فضای مجازی و حتی خیابان‌های محل اقامت خود، به دفاع از کشورشان برخاستند. این رفتار، نشان‌دهنده شکل‌گیری نوعی «هویت فعال ملی» است که در شرایط بحران، به‌کنش اجتماعی تبدیل می‌شود. از سوی دیگر، ثبت‌نام گسترده مردم برای حضور در دفاع از کشور که به ۲۶ میلیون نفر رسیده و شکل‌گیری گروه‌های جهادی برای بازسازی خرابی‌های ناشی از حملات دشمن، بیانگر آن است که جامعه نه تنها شرایط جنگ را پذیرفته بلکه آن را به عرصه‌ای برای مشارکت و مسئولیت‌پذیری تبدیل کرده‌است. این سطح از مشارکت، در بسیاری از معادلات کلاسیک اجتماعی و امنیتی، کم‌نظیر و حتی غیرمنتظره تلقی می‌شود. این روند، جامعه را به مرحله «تعادل» رسانده است اما نه تعادل منفی مبتنی بر بی‌تفاوتی بلکه تعادل سازنده و مثبت. در این تعادل، مردم نه در ترس به سر می‌برند و نه در انفعال بلکه با آرامش و آگاهی، در صحنه حضور دارند. نتیجه این وضعیت، افزایش اعتماد به نفس ملی، تقویت سرمایه اجتماعی و کاهش شکاف‌های داخلی است. جامعه‌ای که به چنین تعادلی می‌رسد، نه تنها در برابر تهدید فرو نمی‌ریزد بلکه به سطحی از بلوغ می‌رسد که می‌تواند بحران را به فرصت تبدیل کند. پیام‌های این تعادل سازنده، فراتر از مرزهای ملی نیز قابل مشاهده است. رفتار مردم ایران در این مقطع، به الگویی برای ملت‌های منطقه تبدیل خواهد شد و در سطح جهانی نیز مورد توجه تحلیلگران قرار گرفته است. بسیاری از ناظران خارجی، با شگفتی از این سطح از انسجام، شجاعت و حضور اجتماعی یاد کرده‌اند؛ چراکه در معادلات کلاسیک، انتظار چنین واکنشی از یک جامعه در معرض تهدید نظامی وجود ندارد. این تحسین‌ها، در واقع اعترافی غیرمستقیم به یک واقعیت مهم است: راهبرد ارباب، در برابر جامعه ایرانی که به تعادل سازنده رسیده، کارایی خود را از دست می‌دهد. ریشه این رفتار را باید در عمق فرهنگ و تمدن ایرانی جست و جو کرد؛ تمدنی که نه تنها قدمتی چند هزار ساله دارد بلکه در طول تاریخ، بارها از دل بحران‌ها سراسر برآورده و خود را بازتعریف کرده‌است. در چنین تعادل، هراس مهار می‌شود، تطبیق به کنش آگاهانه تبدیل شده و تعادل، به نقطه‌ای برای بازتولید قدرت اجتماعی بدل می‌شود. از این منظر، باید به این مردم افتخار کرد؛ مردمی در لحظه‌ای که بسیاری از جوامع به سمت گریز و انفعال می‌روند، ایستادگی را انتخاب کردند، مسئولیت را پذیرفتند و نشان دادند که قدرت یک ملت، پیش از آن‌که در میدان جنگ سنجیده شود، در اراده و همبستگی مردم آن معنا پیدا می‌کند. این همان تعادل سازنده‌ای است که نه تنها یک جامعه را حفظ می‌کند بلکه آن را به الگویی الهام‌بخش برای دیگران تبدیل می‌سازد.